

ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ ІНВЕСТУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ

С.А. Стахурська, канд. екон. наук, доц.

Національний університет харчових технологій, м. Київ, Україна

Під час формування механізму інвестування має бути закладене спрямування на інноваційний розвиток підприємства як цільова складова. Це є актуальним для будь-якого підприємства, особливо для виробників продукції агропромислового комплексу, враховуючи його стратегічну цільову орієнтацію.

Специфічність розроблення механізму інвестування виявляється в поєднанні розвитку, інновацій та інвестицій [1]. Циклічність розвитку підприємства, що проявляється в проходженні різних стадій життєвого циклу, вимагає різнопланового бачення щодо внесення інноваційної складової в інвестування процесів еволюційного розвитку. При формуванні механізму інвестування інноваційного розвитку необхідно використовувати комплексний підхід, а саме структурне бачення механізму та процесно-циклічний і сценарний підходи [2]. Майже на всіх стадіях життєвого циклу мають бути наявні інноваційні процеси, які необхідно закладати в інвестиційний механізм.

На стадіях «Зародження» і «Становлення» мета процесів інноваційного розвитку полягає в комплектації новими інноваційними активами, за своєю сутністю це будуть проекти започаткування бізнесу з інноваційною складовою та амбіціями стартапу (або стартап-проекти). В інвестиційному механізмі на цьому етапі варто передбачити інвестування за рахунок власних коштів (паїв), фандрейзингу, венчурного фінансування, залучення та запозичення.

На стадії «Зростання» відбувається подальша комплектація переважно інноваційними активами (забезпечення розширеного відтворення). Це будуть проекти розвитку, зростання, диверсифікації, забезпечення функціонування з інноваційною складовою. Характерні процеси залучення і запозичення та використання власних коштів.

Формування механізму інвестування на стадії «Зрілість» має на меті підтримуюче забезпечення активами, інноваційне відтворення з метою розширення, диверсифікації, подальшого перепрофілювання. При цьому передбачається впровадження проектів підтримки започаткованого функціонування з інноваційною складовою, а також ініціювання нових проектів розвитку. Процеси інвестування на даному етапі життєвого циклу підприємства характеризуються залученням і

запозиченням, використанням власних коштів, самофінансуванням за рахунок доходів від фінансової та інвестиційної діяльності, венчурним фінансуванням та самофінансуванням з внесенням додаткових паїв.

Інноваційна складова на етапі життєвого циклу «Старіння» буде майже відсутня. Можливе часткове техніко-технологічне інноваційне оновлення спровоковане необхідністю переважно простого відтворення необоротних активів, яке буде містити елементи інноваційної складової, що забезпечуватиметься постійним пришвидшенням загального інноваційного розвитку в галузевому машинобудуванні. За своєю сутністю це будуть проекти підтримки функціонування та можливо диверсифікації. Але одночасно за наявності достатніх фінансових ресурсів це можуть бути не лише проекти «підтримання», а ще й можливе і бажане започаткування нових інноваційних проектів. На цьому етапі відбуваються такі ж процеси інвестування як і на попередньому етапі, але додатково може бути ще проектне фінансування новими співвласниками (майбутніми власниками) за умови наявності хороших перспектив щодо відродження бізнесу.

Етап «Відродження» практично є початком нового життєвого циклу. Це може бути реінжиніринг бізнес процесів на основі нової бізнес ідеї. Реалізація інноваційної складової полягатиме в комплектації новими активами перепроєктованих або/та нових процесів. Тобто це будуть проекти започаткування бізнесу з інноваційною складовою та амбіціями стартапу (або стартап-проекти). Процеси інвестування характеризуватимуться використанням власних коштів, залученням і запозиченням, венчурним фінансуванням.

Отже, механізм інвестування практично завжди має певну інноваційну складову, специфіка якої залежатиме серед інших чинників від етапу життєвого циклу.

Список використаних джерел

1. Волощук В.Р., Волощук Ю.О., Іванишин О.В. Інвестування інноваційного розвитку підприємств // Інноваційна економіка. № 3-4. 2020. С. 156–162. DOI: <https://doi.org/10.37332/23091533.2020.3-4.22>.
2. Ткачук С.В. Методичні засади визначення механізму інвестування відтворення основних засобів. Наукові праці НУХТ. № 42. 2012. С. 164–170. URL: <http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/handle/123456789/9311>.